

דעת אמת, התנועה לשחרור מהדת לקידום הנאורות וההשכלה

קונטרס מס' 3

טעות זואולוגית בתורה, השפן והארנבת אינם מעלים גירה

”אמר רבי עקיבא וכי משה רבינו קניגי (צד חיות) ובליסטרי (מורה קשת) היה? מכאן תשובה לאומרים אין תורה מן השמיים” (ספרי דברים פרשת ראה פיסקא מט’ ובענין זה גם בחולין דף ס’ ע”ב לגבי שסועה).

אמר מוהר”ר ה”חזון איש” זצ”ל: ”משורשי האמונה שכל הנאמר ע”י חז”ל בין במשנה ובין בגמרא בין בהלכה ובין באגדה הם הדברים שנתגלו לנו ע”י כח נבואי שהוא כח נשיקה של השכל הנאצל עם השכל המורכב בגוף” (קובץ איגרות חזון איש טו).

ועוד אמר מוהר”ר הרב בלוך ראש ישיבת טלז’ בעל ה”שעורי דעת”, וזה לשיטתו של הגאון ר’ חיים מוולוז’ין (על מה שכתב ב”נפש החיים”) כי: ”מיום שניתנה תורה לישראל נמסרה התורה לחכמים לקבוע הליכותיה ועל פיהם יהיה מהלך העולם וחוקות הבריאה וגו’” (שעורי דעת, פרק א’ עמ’ 25).

והנה, לאחר שהראנו וגם הוכחנו בגליון מס’ 1 וגליון מס’ 2 של הקונטרס שידיעת חז”ל היתה רק כפי ידיעת אותם הדורות ורוח הקודש והנבואה לא סיעתם כלל וטעו בדברים פשוטים, עכשיו, בגליון מס’ 3 נבדוק בע”ה את דברי רבי עקיבא ונראה מה היה משה ומה לא היה. גם נראה מה ידע משה ומה ידעו חז”ל.

דברי רבי עקיבא מתיחסים לארבע החיות המנויות בתורה לאיסור הלא המה הגמל והחזיר, השפן והארנבת שיש להם סימן טהרה אחד. וקבעו חז”ל שהם ורק הם יש להם סימן טהרה אחד וכל יתר החיות בעולם, או שאין להם סימן טהרה כלל ואסורות או שיש להם שני סימני טהרה ומותרות. ושואלים חז”ל: משה רבינו ע”ה, כאשר כתב את התורה, היאך ידע זאת? וכי ציד היה או רובה קשת שהכיר את כל החיות בעולם? אלא שהקב”ה, שהוא ורק הוא מכיר את כל חיות תבל גילה למשה את עניין ארבעת החיות בעת מתן תורה וכתבתה בסיני. וזה שאמר רבי עקיבא מכאן תשובה לאומרים אין תורה מן השמיים.

אודה ולא אבוש שיראה ופחד אחזוני בקורבי אל הקודש אך תורה היא ולימוד היא צריכה וחותרו של הקב”ה אמת. והנה שתיים מתוך ארבע חיות אלו הם השפן והארנבת. וכך נאמר בענין זה בתורה הקדושה: ”ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם. ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם” (ויקרא יא ה).

והדברים מדהימים ומפליאים שהרי השפן והארנבת אינם מעלים גרה כלל!

ואת זאת כתב משה רבינו מפי השכינה!! טעות ר”ל!! טעות בתורתנו הקדושה!! שומו שמים והזדעזעי ארץ. אנו נאמין באמונה שלמה כי דבר אלוהינו נכון לעולם. אבל אם כך, לא מן השכינה המכתיבה את התורה באה הטעות אלא מן הכותב. והמשכיל שבעתיים יידום.

ואכן, נדמו משכילים גם חכמים שתיקה אחזתם, ולא קרבו אל ענין קשה זה עד לדורות אחרונים ממש. רק

כאשר יצא העניין לפומבי נחלצו גדולי תורה לנסות ולתרוצו.

הרש"ר הירש כתב בפרושי שהשפן והארנבת של התורה הם מין אחר מהמוכר לנו כיום. מי הם ומה הם השפן והארנבת "התורניים" מעלי הגרה? מתי נעלמו ולמה? איך קרה שנתחלפו במסורת ובידיעת חכמים? בכל אלה סתם הרש"ר ולא פירש.

ובכלל דבריו תמוהים מאד. הרי השפן והארנבת הן חיות המצויות בכל הארצות בהן חיו יהודים מקדמת דנא (לא כמו הגמל שאינו מצוי בארצות אשכנז ובכל זאת נשמרה מסורתו במדויק) והמסורת בשתי חיות אלה פשוטה להעבירה מן הרב לתלמידיו. ואיך פתאום נתחלפו החיות הללו בכל ארצות מושב היהודים, "מעלות הגרה" נעלמו ובאו החיות החדשות תחתיהן?

ועוד תמוה שעד הרש"ר הירש לא היה ספק כלל בזיהוי של השפן והארנבת. וכדי לחזק נביא דברי ה"מגיד משנה" (הרב וידל יום טוב די טולושא) במאכלות אסורות פרק ראשון הלכה ב' וז"ל "השפן והארנבת הן ממעלי הגרה ואינן מפריסי פרסה וידוע שיש להם שיניים בלחי עליון". מכאן שה"מגיד משנה" שחי לפני 550 שנה לא היה ספק בליבו כלל על זהות השפן והארנבת ועל פי זה פסק הלכה. ואין צורך לאמר שרש"י והרמב"ם שחיו לפניו ידעו חיות אלה וגם נתנו בהם סימנים (ראה רש"י על מגילה ט' ע"ב).

אבל ההוכחה הברורה מכל היא מדברי הגמרא עצמה (מגילה ט' ע"ב) במעשה תרגום השבעים נאמר כי כתבו "צעירת רגליים" במקום "ארנבת" משום ששם אשתו של תלמי מלך מצרים (ובירושלמי: אימו ובכ"י נמצא: אביו) "ארנבת" ופחדו מכעס המלך. והנה ידוע לנו היטב כי שם אביו של תלמי היה לגוס (LAGUS) וביוניט שמה של הארנבת, עד ימינו אלה, הוא אכן לגוס (LAGOS)! וברור לכל בר בי רב כי הארנבת של ימינו היא היא הארנבת של התרגום ושל התלמוד ושל התורה.

האם משום שקשיא לו לרש"ר עניין העלאת הגרה שינה את מסורת המסורה לנו מדור דור?

לא רק לנו אין נראים דברי הרש"ר בשום אופן, אלא גם לבעל שו"ת שרידי אש לא נראו כלל.

בשו"ת שרידי אש חלק ב' סד' הביא כמה תשובות כאלה ולא קיבלן. לבסוף תירץ כך: אכן הארנבת אינה מעלה גרה "אלא היא מניעה את לסתותיה בדומה למעלי הגרה ולכן נראית לעין כמעלת גרה והתורה רצתה למנוע טעות כי אפשר לטעות ולחשוב אותה לחיה כשרה והוא הדבר גם בשפן" עכ"ל. **ואנו עומדים נדהמים. זה תרוצו של גדול בתורה?** "אפשר לטעות ולחשוב אותה לחיה כשרה"? כיצד? הרי השפן והארנבת אסורים משום שאינם מפריסי פרסה ואיך יוכל מישהו לטעות ולחשוב אותם לחיה כשרה?

ולא רק שאין לתרוץ רגליים אלא שבשבילו הלך ה"שרידי אש" וממש הפך את המקרא מפשוטו! שהרי "נראית לעין כמעלת גרה" פרושו "איננה מעלת גרה". הנה, גם לשיטתו של ה"שרידי אש" מה שנאמר בתורה על שתי החיות שהן מעלות גרה אינו נכון מציאותית!

משכשלו גדולי הדור מלתרץ את הטעות העובדתית הקשה שבדברי התורה קיבלו עליהם הלמדנים לנסות ולתרוץ.

לא נחה דעתם עד שחיפשו בספרי המדע הזואולוגי אולי משם תבוא להם ישועה. טוב מאד עשו שהלכו אל המדענים כי שם תהיה האמת ללא מורא וללא משוא פנים וכך ראוי לכל דורש חכמה ודעת. והנה, תשובה לטעות בדברי התורה לא מצאו אבל מצאו באותם ספרים הרגל מוזר בארנבת והוא שלפעמים היא אוכלת את הגללים שלה. מה עניין אכילת גללים לכאן? כיון שלא מצאו תרצנים אלה כל תרוץ אחר לעניין שהארנבת איננה מעלה גרה החליטו שאכילת הגללים היא העלאת הגרה של הארנבת!

ואת ההבל הזה לא יבשו להביא בפני תלמידיהם כתרופ. לא רק שהפכו "הורדת גללים" ל "העלאת גרה" ועשו את המילים עצמן פלסטר אלא שלא איכפת ללמדנים אלה לבטל בשביל תירוצם את דברי גדולי הראשונים עצמם. כי זאת אמרו ענקי הראשונים על העלאת הגרה. רש"י ויקרא פרק יא' פס' ג' "מעלת גרה - מעלה ומקיא האוכל ממעיה ומחזרת אותו לתוך פיה" כך ממש! והאבן עזרא על אותו פסוק אומר "מעלת גרה - מגזרת גרון" והרשב"ם באותו המקום "מעלה גרה - מעלה את מאכלה בגרירת לאחר אכילתה" וכל המפרשים גדולי הראשונים כולם כך. וכי סבורים "הלמדנים" שהארנבת מטילה גללים מגרונה? איך יעזו בשביל תרוץ הבל שלהם לבטל כל דברי הראשונים ר"ל? אלא שצדקו הראשונים בתיאור האמת המציאותית של העלאת הגרה ודייקו בדברם. והארנבת איננה מעלה גרה כי איננה מעלה האוכל ממעיה דרך גרונה לתוך פיה כפי שפרש"י וכל הראשונים.

אבל אפילו אם היה איזה קיום לתרוץ על הארנבת, **שפן מה עליו?** הרי גם בו נאמר שהוא מעלה גרה ולא היו דברים מעולם. והרי השפן אפילו לא אוכל גליו. מה יתרצו לנו הלמדנים? אולי יאמרו ש"שפן" הוא אותיות "נפש" ולכן הוא מעלה "גרה רוחנית" שאין לראותה בעין גשמית... **כמה עוד ילכו אחר ההבל ויהבלו?**

יש להודות על האמת: לא השפן ולא הארנבת מעלים גרה.

העולה מכל דברינו שמשם רבינו לא קניגי היה ולא בליסטרי היה וגם מבין בחיות לא היה ואם כתב טעות בתורתנו הקדושה לא מפי השכינה חלילה כתבה, כי הקב"ה לעולם לא יטעה, אלא מדעתו שלו כתב. ואתה, הקורא הנבון תבין אם יש "מכאן תשובה לאומרים אין תורה מן השמיים" כדברי רבי עקיבא או שבדיוק ההפך הגמור הוא הנכון. והמבין יבין.

ראינו הבנתו של משה רבינו במציאות בעלי החיים וכדרכנו בקודש נביא דוגמאות נוספות מן הגמרא המגלות טפח מידיעתם של חז"ל בזואולוגיה. בבכורות דף ח ע"א פרטו חכמים את זמן הריונם של החיות.

"הזאב הארי הדב הנמר והברדלס והפיל והקוף והקיפוף לשלוש שנים".

אין זו האמת. כמעט מאתיים שנה שאנו חוקרים את אורחות בעלי החיים והעובדות בהירות ונהירות: משך הריון האריות 3.5 חדשים, של הדובים עד 8 חדשים, של הנמר עד 4 חדשים, של הפיל עד 24 חדשים ושל הקוף עד 8 חדשים. ושמה ננקוט אף פה את שיטתו של הרש"ר הירש: הארי אינו אותו ארי והפיל אינו אותו הפיל וכל בר דעת יגחך. וכי דברי חז"ל אלה הם "הדברים שנתגלו לנו ע"י כח נבואי שהוא כח נשיקה של השכל הנאצל עם השכל המורכב בגוף" כדברי החזון איש לעיל? טעויות שכאלה בענייני המציאות הפשוטה?

כדי לתמוך עוד יתדותינו נסיים בפרשת הנחש, זה מתעתע בנו עוד מזמן הבריאה ואף הצליח להערים על חז"ל (בבכורות דף ח ע"א) שאמרו שזמן הריונו של נחש שבע שנים. נאמר "ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה" ופירשו חז"ל כשם שהבהמה (החמור) זמן עיבורה פי שבע מן החיה (חתול ו"א כלב) כך הנחש פי שבע מן הבהמה.

החמור זמן עיבורו שנה מכאן שהנחש עיבורו שבע שנים.

צא וראה חכמתם של חז"ל לדעת זמן עיבורו של כל נחשי תבל בלי שהמציאות הפריעה להם כלל. מה להם טירחת הבדיקה, הידיעה, התצפית והמסקנה. פסוקי תורת קודש בידם ועל פיהם של הפסוקים יקבע משך זמן העיבור!

אוי לנו כי שוברנו! לא היה ולא נברא. רוב הנחשים בכלל מטילי ביצים המה והזמן, מעת ההפרייה ועד בקיעת הביצים, הוא בין חודשיים לארבעה עשר חדשים (על פי סוג הנחש). הנחשים המשריצים זמן עיבורם הוא עד שנה אחת ולרוב שלושה חדשים. כל ספר לימוד של כיתה ג' מכיל עובדות מציאותיות אלה במפורט.

הייתכן שתנאים ואמוראים שהשכינה שורה על דבריהם טועים? חס וחלילה וחס שנאמר על דברי השכינה שיש עליהם אפילו צל צילו של ספק. אבל אם כך הרי לא מחכמת השכינה דיברו חכמים בטעויותיהם אלא מדעתם בלבד!

על כגון אלה אמרו ליצני הדור שלא חכמים טעו אלא הנחשים טעו... ולא עוד אלא שהנחשים ממשיכים ועומדים במרים ומסרבים להאריך זמן עיבורם בעוד כמה שנים...
אוי לבעל "שעורי דעת" ואוי לדבריו שהבאנו לעיל כי "נמסרה התורה לחכמים ועל פיהם יהיה מהלך העולם וגו'"
אוי ואבוי שאפילו נחש הזוחל על גחונו אינו מקבל קביעת חכמים ונוהג על פי המציאות הפשוטה ולא על פי קביעותיהם התורניות.

ולאחר שהבאנו בקונטרס מספר 1 את דברי הרמב"ם (מורה נבוכים חלק שלישי פרק יד) שהמדעים היו חסרים ולא דיברו חז"ל אלא מידיעת אותם הדורות. **ובקונטרס מספר 2** הבאנו את דיברי ה"יד יהודה" בהלכות טריפות סימן מ' שחז"ל לא היו בקיאין היטב באיזה דברים. נביא פה את דיברי בנו של הרמב"ם (בהקדמת הספר עין יעקב) כדי שיתקיים בנו הפסוק על פי שני עדים או על פי שלושה עדים יקום דבר. וז"ל רבי אברהם בנו של הרמב"ם "דע כי אתה חייב לדעת כל מי שירצה להעמיד דעת ידועה ולישא פני אומרה ולקבל דעתו בלי עיון והבנה לענין אותה הדעת אם אמת איתה או לא, שזה מן הדעות הרעות והוא נאסר מדרך התורה ומדרך השכל וכו' כיוון שאנו מוצאים להם (חז"ל) אומרים שלא נתאמת ולא נתקיימו בגמרא דיברי הרפואות וכענין אבן תקומה שאמרו שמונע להפיל הנפלים שלא נתאמת וכו' והנה נתברר לנו כי החכמים אינם מעיינים הדעות ולא מביטים אותם אלא מצד אמיתותם ומצד ראיותיהם ולא מפני האומר אותן, יהיה מי שיהיה" ע"כ דבריו הנפלאים.

איזהו חכם? כל המביט בדברים מצד המציאות האמיתית ומצד הראייה וההוכחה, הבדיקה והניסוי, הבחינה והדרישה עד למסקנה. כי רק מן המציאות תבוא הסברה (התיאוריה) ולא להפך. והנבון יבדוק בעיניו ובשכלו ויחליט בעצמו על דבר האמת.

גם בקונטרס זה נאמר קצת בשולי הדברים.

ראשית, כי גם קונטרס זה, כקודמיו, מופיע כאן בהדפסה שלישית, מותקנת וחדשה. כי רבו המבקשים לקבל את הקונטרס הזה ואת קודמיו. והנה בינתיים יצאו וגם חולקו ברבים גם הקונטרסים 4 ו 5 ובהם דברי אמת ודעת

על ענייני הזמנים ומהלך השמש ברקיע וגם ענייני חידוש הלבנה וסוד העיבור. דברים נפלאים על טעויות גדולות נוספות של חז"ל בעניינים שבמציאות, כיצד הקדימום חכמי האומות בדברי האמת המציאותית וכיצד הפכה חכמתם של עכו"ם לתורתן של ישראל במצוותו של כבוד רבינו חיים קניבסקי שליט"א.

שנית, כי אנו הולכים מחיל אל חיל ובשטו"מ הופעלה תיבת הדאר האלקטרוני אשר לנו ואנו משיבים לכל הפונים דבר דבור על אופניו, במהירות ובלי אשר יחשף כל פרט אישי מזהה לכל אלה החפצים באלמוניותם. כידוע כי כל הפונה בדרך זו אינו חייב בהזדהות והכל בסודיות מוחלטת וגמורה.

ואתה הצמא לדבר האמת, אם יש על דעתך מחשבות והגיונות או שאלות או מחלוקות על כל מה שכתבנו בקונטרסים אלה כתוב נא אלינו אל תיבת הדאר המופיעה כאן או אל תיבת הדאר האלקטרוני ואנו מתחייבים בהתחייבות של כבוד ואמת לשמור על סודיות הכותבים ועל סודיות הנכתב מכל משמר. גם מתחייבים אנו להשיב תשובה מלאה ונכוחה לכל פונה ולכל פניה ולשומע גם למשמיע ינעם.

עוד ברשותנו כמות קטנה מאד מן הקונטרסים הראשון והשני וכמות מספקת מן הקונטרסים הרביעי והחמישי, אשר נשלח ברצון ובחינם לכל המבקש אשר יפנה אל תיבת הדאר וכל הקודם זוכה.

כל המעונין להצטרף או לתרום מזמן ליצור עמנו קשר בדרך הנוחה לו

דעת אמת

ת"ד 39425 ת"א 61393 טל: 6106688 – 03

דוא"ל: daatemet@netvision.net.il אתר: www.daatemet.org.il